

Cegléd, 1894. szeptember 12. – Cegléd, 1971. október 18.

Apja géplakatos volt. Az elemi iskola elvégzése után géplakatosnak tanult, később a mesterlevelet is kiváltotta, és kisiparosként dolgozott. Az első világháborúban négy évig harcolt az olasz fronton. 1931-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. Komolyabb politikai tevékenységet 1944 őszétől fejtett ki, ekkor ő lett a ceglédi SZDP- szervezet elnöke. Decemberben a ceglédiek delegálták képviselőnek az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Szülővárosában különösen sokat tett a háborús károk eltüntetése és a gazdasági élet normalizálása érdekében. A két munkáspárt egyesülését ellenezte, ezért leváltották az elnöki pozícióból, majd jobboldaliság vádjával ki is zárták a Szociáldemokrata Pártból. Az ötvenes években osztályidegenként kezelték, 1956 októbere után is többször beidézték a rendőrségre. A személyét ért zaklatások – bár 1957-ben szakmailag elismerték – csak az 1960-as évek elején szűntek meg. Erkölcsi rehabilitációnak érezte, mikor az Ideiglenes Nemzetgyűlés megalakulásának 25. évfordulóján állami kitüntetésben részesült.